

Jeg ved ikke, hvad der har foresvævet forfatteren. Der er noget, der hedder, at nød bryder alle love, men vi vedtager ikke nødlove herinde, og vi vedtager heller ikke særlove. Der er nogle, der taler om særlove. Det er et helt forkert ord. Hvis dette er noget, er det en serberlov og ikke en særlov.

Der er da noget særligt ved den, og så stiger skuffelsen. Der er nemlig det særlige, at midlertidigheden fastsættes til 6 måneder. Tænk, disse mennesker skal hver sjette måned ansøge på ny om opholdstilladelse. Sikken en administration man skaber sig. Er det på den måde, hvorpå man vil bekæmpe ledigheden her i landet? Hvad skal det til? Der er jo ikke tale om en invasionsstyrke, der kommer til Danmark. Der er tale om nødstedte mennesker, der ikke har større ønske og lyst end at komme hjem, hvor de gerne vil være og opholde sig.

Og jo mere, man læser, desto værre bliver det faktisk. De bliver jo nærmest ifølge § 8 og 9 stavnsbundet, men det bliver helt galt i § 10 og 11: Ministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvilken undervisning der tilbydes. Næh, det skal han da, og disse regler skal da være af en sådan art, at undervisningen bliver så fri og alsidig, som overheadet muligt. Og sådan er det hele vejen igennem.

Ministeren kan desuden bestemme, at de skal medvirke til det og det. Nej, det kan han ikke; det bør han skulle.

Så giver man udlændingene en masse pligter. Men Udlændingestyrelsen kan bestemme, og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at en udlænding med opholdstilladelse og med denne lov kan meddeles tilladelse til at tage beskæftigelse i forbindelse med et særligt tilrettelagt træningsprogram, og han kan endda få lov til at tage lønnet beskæftigelse andetsteds.

Næh, giv dem dog den frihed. Det er jo nu dokumenteret, at jo friere man optager og indkvarterer mennesker, desto bedre bliver de i stand til at komme hjem. Hvis det er, hvad det er for nogle partiers vedkommende hovedformålet med at få dem hertil, altså at blive af med dem igen – for CD er hovedformålet at hjælpe de pågældende mennesker – men altså, hvis formålet er at komme af med dem, så er dét dokumenteret. Norge har taget konsekvensen af den dokumentation og sætter nu sine 6.000 flygtninge, som de er villige til at modtage,

under ganske frie forhold og integreringsmuligheder.

CD hører jo til de partier, der har vist stor tillid til vores indenrigsminister, og derfor er jeg skuffet, for det svarer slet ikke til, hvad jeg har hørt indenrigsministeren sige offentligt: at vi har lært af bosnierlovens fejltagelser. Når man læser dette her lovforslag, så har man kringlet sin hjerne syvkantet for at finde på nye besværligheder og nye indskrænkninger og nye forbud, men der er håb endnu. Jeg stoler stadig væk på ministeren.

CD kan ikke lægge stemmer til denne her lov, medmindre ministeren kommer med et betænkningssbidrag, som klart viser, at han føler sig forpligtet til at give disse mennesker frie forhold. Og jeg skal om nødvendigt finde ministerens egen udtalelse fra tv i forrige uge frem, hvor han sagde, at de skal have frie forhold til at arbejde og til at gå i skole og til at blive behandlet som mennesker.

Jeg må citere, at forleden dag i tv så sagde selv hr. Helge Adam Møller, at det altså ikke drejer sig papkasser, men om mennesker. Det var godt nok et citat, han havde fra mig, for jeg har anvendt det imod ham og over for ham nogle gange, men nu har selv den konservative hr. Helge Adam Møller gjort det til sin opfattelse. Så burde den meget nemmere kunne trænge ind i Indenrigsministeriet og også helt oppe hos ministeren.

Så jeg slutter altså med et håb om, at ministeren vil forsyne os, og jeg har tillid til, at han nok selv skal finde teksten, for ellers risikerer han, at der bliver dannet en kæde, og den kan f.eks. bestå af fru Pernille Frahm og hr. Søren Søndergaard og hr. Henrik Svane og hr. Sjurson og skulle egentlig også bestå af fru Dorte Bennedsen, og jeg deltager selvfølgelig også – en kæde, der vil mase ministeren op i kroge, indtil han kommer med den tekst, som gør, at vi med tilfredshed kan stemme for loven.

Jeg imødeser med stor spænding næste ordfører, hr. Henrik Svane, og nu skal vi høre, om han og Det Radikale Venstre lever op til det, vi har hørt fra dem så mange gange og kæmpet sammen med dem for at opnå. Det håber jeg at høre også nu, men jeg er jo klar over, at det her er et regeringsforslag, så hr. Svane er vel bundet på fødderne. Men lad os få en fri tale her, og lad os høre, hvad hr. Svane og Det Radikale Venstre står for i denne sag.